

La Drammensveien være

Av Odd Gunnar Skagestad, Frogner

Navneendring. Knut Olav Åmås skriver i en kommentar i Aftenposten Aften 23. januar at «De fleste oslofolk synes det er utmerket at Henrik Ibsen skal få en større, viktig gate oppkalt etter seg i hovedstaden». Hvor har han det fra? Alle Oslo-folk som jeg har snakket med synes forslaget om å omdøpe den gjeveste delen av Drammensveien til «Henrik Ibsens gate» er unødvendig, forfeilet og dumt.

Hvorfor omdøper man stedsnavn? Åmås gir selv svaret når han skriver at «det er nesten alltid ideologi knyttet til gatenavn». Omdøping av gatenavn er et ideologisk signal fra makthaverne til oss – almuen – om at de vraker og forkaster den miljø- og identitetsbærende virkelighet, innbefattet vår fysiske kulturarv, som omgir oss.

Omdøping av gatenavn er en elitistisk handling, som utøves av eksponenter for en arrogant besserwiser-ideologi. Omdøping av gatenavn er noe man bedriver i land vi helst ikke vil sammenligne oss med. Det er en idrett som hører hjemme i totalitære regimer, som begås av klåfingrede parvenyer eller his-

torieløse operatører som tror de har mandat til å opptre som samfunnsformere og retusjører av fortiden.

Tror vi virkelig at vi hedrer Henrik Ibsens minne på denne måten? Tror vi egentlig at våre besvergelses i anledning av «Ibsen-året» gjør noe

som helst fra eller til for den anerkjennelse og berømmelse som han forlengst har skaffet seg – hjemme og ute – ved egen fortjeneste?

Henrik Ibsen er et selvdrevet jubileum – uansett hva vi måtte finne på av narrestreker for å fortelle oss selv hvor viktig det er at det nettopp i år er 100 år siden han gikk bort.

Henrik Ibsen klarer seg nok. Hvis leseren av disse linjer skulle ønske å foreta seg noe meningsfylt i forhold til dikteren, så gå hjem og les «Byggmester Solness». Et drama som advarer mot å gi seg i kast med vidløftige prosjekter uten annet mål og mening enn å tilfredsstille et uklart og forfeilet forfengelig-hetsmotiv. Ta lærdom av stykkets moral – og la Drammensveien være i fred.

La Drammensveien være

Av Odd Gunnar Skagestad, Frogner

Navneendring. Knut Olav Åmås skriver i en kommentar i Aftenposten Aften 23. januar at «De fleste oslofolk synes det er utmerket at Henrik Ibsen skal få en større, viktig gate oppkalt etter seg i hovedstaden». Hvor har han dét fra? Alle Oslo-folk som jeg har snakket med synes forslaget om å omdøpe den gjevreste delen av Drammensveien til «Henrik Ibsens gate» er unødvendig, forfeilet og dumt.

Hvorfor omdøper man stedsnavn? Åmås gir selv svaret når han skriver at «det er nesten alltid ideologi knyttet til gatenavn». Omdøping av gatenavn er et ideologisk signal fra makthaverne til oss – almuen – om at de vraker og forkaster den miljø- og identitetsbærende virkelighet, innbefattet vår fysiske kultur, som omgir oss.

Omdøping av gatenavn er en elitistisk handling, som utøves av eksponenter for en arrogant besserwiser-ideologi. Omdøping av gatenavn er noe man bedriver i land vi helst ikke vil sammenligne oss med. Det er en idrett som hører hjemme i totalitære regimer, som begås av klåfingrede parvenyer eller his-

torieløse operatører som tror de har mandat til å opptre som samfunnsformere og retusjører av fortiden.

Tror vi virkelig at vi hedrer Henrik Ibsens minne på denne måten? Tror vi egentlig at våre besvergelses i anledning av «Ibsen-året» gjør noe

som helst fra eller til for den anerkjennelse og berømmelse som han for lengst har skaffet seg – hjemme og ute – ved egen fortjeneste?

Henrik Ibsen er et selvdrevet jubileum – uansett hva vi måtte finne på av narrestreker for å fortelle oss selv hvor viktig det er at det nettopp i år er 100 år siden han gikk bort.

Henrik Ibsen klarer seg nok. Hvis leseren av disse linjer skulle ønske å foreta seg noe meningsfylt i forhold til dikteren, så gå hjem og les «Byggmester Solness». Et drama som advarer mot å gi seg i kast med vidløftige prosjekter uten annet mål og mening enn å tilfredsstille et uklart og forfeilet forfølgelsesmotiv. Ta lærdom av stykkets moral – og la Drammensveien være i fred.